

Misjoniteated

Nr. 1.

Tallinnas, 1930.

9. aastakäik.

Kas poolt või vastu!?

Ükski ei või kahete isandat teenida, sest ehk tema vihkab teist ja armastab teist; ehk hoiab teise poole ja põlgab teise ära." Matt. 6, 24.

"Kristus ei iikle mitte, et inimene ei pea ehk ei tohi mitte kahete isandat teenida, vaid et ta ei saa, ei või seda teha." (Mõtted õndsaks. mäelt.) Õnnistegija sõnad on nii selged, et neid võib igati mõista; siiski aga näitab suurem jagu kristlasi eneste elu läbi, et nad ei ole suutnud mõista seda lihtsat Jeesuse ütelist. Kuidas on selles asjas lugu meie adventrahva juures?

Kas me usume kõigest jüdamest, et Kristus peagi tuleb ja et meil see viimane armuõnnistus on, mis kunagi on sellele jüudlasele maailmale antud? Kas on meie eeskuju niisugune, kui see peaks olema? Kas näitame oma püha elu läbi eneste ümbruses, et me enda Õnnistegija tulekut ootame...? Ma kardan, et me neid asju mõnda ei usu ega enestele selgeks ei tee, kui me peaksime...

Wäga palju nõutakse taga maailmalikku lõbustust, ja asju, mis meid selle maailma külge köidavad; mõtted on tihti juhitud meie riidetuse pääle ja keelt tarvitatakse sagedasti liig kergemeelselt; kõnelatakse tihti kõnesid, mis meie usuelule häbi teeb, sest meie ei ole mitte kooskõlas taevaga." (E. G. W.).

Sialgi poleks niisugune kohutav maailmalikuks muutmine, au otsimine, püüd maise varanduse ja hää käekäigu järele meie ridades võimalik olnud, kui meie enestele ühe otsustatavana ja kindlana seisukoha Jumala vastu oleksime võtnud; ial poleks tagarääkimine ega lahtmeel, enesearmastus ja vabadus teed kogudusesse leidnud, kui meie jüdamed ainult Jumala tööle tuksuksid!

"Suur põelumine on alanud, ja kõik, kes pole tahtlikud, ühte otsustavat seisukohta sisse võtma... need kõik saavad väljasõelatud." E. G. White.

Mõtleme kord tõsiselt Kristuse järgimise sõ-

nade pääle: „Mõnda ka iga üks teie seast, kes ei jäta maha kõik, mis temal on, see ei või minu jünger olla.“ „Kes minu poolt ei ole, see on minu vastu ja kes minuga ei loogu, see pillab ära.“ (Luk. 14,23; 11,23.) Teiste sõnadega: kas poolt või vastu! Kas olen ma ustav Kristuse järelkäija ehk jälle hoolas saatana sulane. Minult need kõik võimalast on olemas. Piiblikiri ei tunne ainsamatti „kuldset kehtteed“. „See määrav on lai ja see tee on suur, mis hukatuse sisse viib,“ „ja see määrav on kitsas ja see tee on väemaline, mis elu sisse viib.“

Wäga tained ja selgemõttelised on sõnad, mida me ingliskeelses „Lunnistustes“, lk. 127 loeme: „Need kõik teed jooksevad vastastikus suunas; üks on lai ja file, teine aga kitsas ja konarline. Samuti eraldavad end ka mõlemad inimeste klassid, kes neil teedel käivad, eneste iseloomu, elu, riietamise ja kõnelemise läbi.“ Meie kas töötame Jeesusega või waenlasega üheskoos. Me kas kogume ühes Kristusega, või pillame ära. Me kas oleme loogu jüdamest kristlased, või ei ole üldse need.“

Ükski meist ei peaks end kindlal seisukohal tundma, kui tema nimi on koguduse raamatusse kirjutatud, või kui ta isegi järjekindlalt koosolekuid külastab. Ka täpne h. p. pühitsemine, annetused, kirjanduse levitamine ja hingamise päeva kooli õppetükkide õppimine ei ole üksi mõõduandvad. (Kui kergesti võib siin marisereiks või ka kohtumõistjaks saada.) Eneste kohuste täitmine nii Jumala kui inimeste vastu on ju iseeneestmõistetavalt meie kohus, aga see kõik sündigu armastusega ja täieliku andumisega.

Jumal ootab, et me kõige maise ja kaduva vastu otsustava seisukoha võtaksime. „Teie ei või mitte teenida Jumalat ja mamonat.“ „Kui keegi maailma armastab, siis Isa armastust ei ole mitte tema sees.“ Need sõnad põhjus-

tavad meid tõsi järelemõtlemisele, olgu need õed või vennad, noored või vanad. Kui meie kõik kõigest südamest Issandat teenime, siis ei tarvitjeks meil iial tegemist teha küsimusega, kas iht või teist teha on „lubatud“, või kas see patt on. Me tõukame iga kahtlase asja endast otustatavalt eemale... „Kui kaua,“ ütleb prohvjet, „lõukate te kahes mõttes? On Jehowa Sumal, siis käige tema järele, aga kui Baal see on, siis käige tema järel.“

Suure ja õige kohtumise otjus on viimase koguduse kohta väga kohane: „Ma tean jama tegusid, et sa ei ole külm ega keev. Oh oleksid ja külm ehk keev.“ Paneme tähele Sumala hoiatust ja võtame seda tõsiselt!

„Muretud ja ükskõiksed... ei saanud võidule ja neid jäeti pimedusesse.“ „On inimesi, kellest näib, et nad alati taeva pärlit otsivad,

aga nad ei saa võidule seepärast, et nad ei suuda äravõita eneste aramust ega armastust ilmalikkude lõbude järele... Peaaegu, aga mitte täiesti, nad on kristlased... Peaaegu, kuid mitte täiesti päästetud, tähendab: ... täiesti kaduma minna.“ (E. G. W.).

On viimne aeg, mil igaüks meist peab sellele tähtsale kas poolt või vastu seisukohale asuma. Asetame siis kõik eneste jõu võitlusesse meie vaenlase vastu, kui ka pahajünnitavate mõjude vastu koguduses; teistest küljest aga palugem ka Sumalalt väge südame puhastamiseks, et kõik, mis kõlbmata, võiks kõrvaldatud saada, ja et meie kõige oma südamega, täies armastuses, pühhas tuliduses ja põlevas vaimeuses võitluse Sumalat teenida.

G. Rüpke.

Mvatud hauad.

Ühe ema laps, keda ta väga armastas, suri ja asetati hauda, aga ema südamesse jäi igatjus teda vähemalt üks kordki veel näha saada.

Kisut hiljem teatati temale furnuaia valitjuse poolt, et tema lapse kirsi peab saama teise kohta paigutatud. Ema kasutas seda juhust oma igatjuse rahuldamiseks. Ta lasi haualaevaja tütre kirsi avada. Kuid vaadeldes oma armast tütrekest, ei saanud ta trööstitud. Wanavalu astus veel suurema jõuga esile, millele seltsis veel enda süüdistus, et ta oli furnu rahu rikkunud.

Mis kord maetud on, seda ei peaks enam päevavalgele toodama. See peab olema maetud, peab olema unustatud!

Uga eks meie ole ka tihti furnumatjad, kes haudajid oma joovi järele, kas kinni kühveldavad või avavad, üles võttes seda, mis andeksantud ja unustatud pidi olema? — Kui ülekohtuselt talitame me nende furnute juures! Sumal lasjab pattu ainult üks kord surra.

Uma südamlitus andeksandmises vajutab ta seda unustuse merre, ja ei mõtle enam iial selle pääle. Kui sagedasti toetame meie endid Sumala selle armuteo pääle, kui me ei siiski f u d w a n a d p a t u d meie pääle kaevavad! Me igatjeme Sumala poolt täielikku andeksandmist. Meile tuleks küll imelik ette, kui Sumal meid igal aastal või kuul lasjeks seda läbi elada, mida me esimeseks kahtluseks nimetame. Kui

siigaw Sumala juures unustamise meri on, näeme Jeesuse ümberkäimise oma ringritega.

Jeesus ei võta Peetrust tema ärasalgamise loo pärast, pääle enda illestõusmise, mitte enam küsimuse alla, öeldes: „Peetrus, kuidas sa võisid seda teha?“ Ei, õrnalt ja tõsiselt küsib ta Peetruselt armastuse juhteid tema vastu. Jeesus küsib ka meilt armastuse järele tema vastu ja ei mitte meie ehitusi. Oh, kui kallid on see teadmised meile! See suur haavamine, mis Peetrus oli teostanud Jeesuse vastu, oli unustuse meres. Patt ei suutnud vähemaltki wirwendust weepimale tuua; nii siigawale oli see maetud — oli unustatud.

Elus on palju asju, mis peaks olema maetud. Lapsed kaevavad sagedasti vanemate pääle, et vanemad nendega õiglaselt ümber ei käi. Sagedasti öeldakse: mina ei suuda seda või teist asja unustada, mis juba aastaid tagasi läbi-räägitud. Sa vaata, mõne aasta pärast avatakse jälle hauad. Surm on jälle sääl, täites südant mure ja valuga. Oh, et me suudaksime juba kord surnud patud puhata lasta, ja neile kui meis ilmub igatjus neid kord veel päevavalgele tuua, paar tublit labidatäit mulda pääle visata. „Kündke uut,“ „kultvake enestele õigust ja lõigake armastust,“ ütleb Sumal. (Dsea 10, 12. Saksakeelse tõlge.)

Oh, et me kaaswendadele andestatud süüsid enam iial ellu ei lütsuks, vaid neid igavesti kinnipitjeeritud hauda asetatuks peaksime.

W. Ganger.

Üffilduse tunnid.

„Ma tahan neid wiia üffildusse ja sääl nende südamelele rääkida.“ Osea 2, 6 algtekst.

See ei tahaks hinnata üffilduse saladusi! Metjas, põllul ja aasal kõndida ja aega omada järelemõtlemiseks igawiku üle, see on küll midagi aulist. Alles siis saab inimene öieti aru, et ta ei ole üksnes tööle loodud, waid et ta on määratud ihe parema ilma jaoks. Ja see aeg siin peab olema ettevalmistuse aeg. See elu peab otfustama igawiku juhtes.

Wanast ajast peale on olnud Jumala tegevus, wiia rahwaid, perekondi ja ka üffikuid inimesi üffildusse, et tema nendega wõiks läbi käia, nende südamelele rääkida. Muudu ei ole ju rahwastel, perekondadel ja ka üffikutel aega Jumala ja igawiku jaoks.

Nii peab Jumal tihti tarwitama seda abinõu. Iisraeli rahwa juures näeme me seda wäga selgesti. Pidi nad ju läbi tegema 40-aastase kõrberännaku, enne kui Issand neid oma sulase läbi Kanaani wõis wiia. Aga mitte alati ei sinni üffildusse wiimine Jumalale wastuhakkamise pärast. Tihti tahab Issand üffikute erilise ettevalmistuse läbi wälja saata tähtsaid kuulutusi.

Iisraeli rahwa juures ei tarwitsse me palju peatuda, sest Jumala tegevus siin on enamjaole tuntud. Kuid paneme Abrahami tähele. „Mine oma maalt, ja oma sugulaste seltsist, ja oma isa kojast ära, sinna maale, mis ma sulle tahan näidata.“ Rogu sellel üffilduse ajal oli Issandol Abrahamiga nii mõnedki tähtsad läbirääkimised. Palju oli Abrahamil õppida. Ja et ta tahtlik oli Jumala juhatastele järgima, wõis selles aulist tagajärge näha. Tahtlikult lasi Abraham oma südamelele rääkida. Ja see ei tulnud mitte üffi Abrahamile ja tema perekonnale õnnistuseks, waid kõigile usklikudele kuni tänapäewani.

Mooses on teine mees, keda Issand pidi wiima üffildusse, et teda öieti ettevalmistada ta ulesande jaoks. Raua pidi Mooses wiibima üffilduses. Seal jättis ta maha oma tulise, karsitu iseloomu. Ja pärast leiame me, kui Jumal Iisraeli rahwast tahtis hukka mõista, et Mooses nende eest wõis kosta. Niisugune suur maudatus oli korda saadetud Moosese juures! Kui Jumal ei oleks lastnud Moosest teatud aega üffilduses elada, siis oleks Mooses küll tahtnud Iisraeli rahwast wabastada mööga läbi. Kuid niisugune ettewõte oleks olnud tagajärjetu ja hukka mõistetud juba alguses.

Soosepi wiis Issand üffildusse hoopis teisel põhjusel. Soosepil wõis raske olla mudaau-

gus, orjapõlwes ja wangikojas Jumalale sõnakwallelit olla ja tema tahtmist mõista. Aga ta oli õppinud Jumalat rääkida lastma oma südamele. Ja see ei tulnud talle kahjuks.

Ka Danieli juures lasi Issand siindida, et teda üffildusse wiidi. Jumal ei ole üksnes wastupanijaid, keda ta karistada ja õpetada soowib, üffildusse wiinud, waid ka teisi pühas kirjjas nimetatud mehi. Seal on ristija Johannes, Jeesus Naatsaretist, Peetrus, Paulus ja siis tuled sina ja mina! Ka meie südamelele tänapäew tahab Issand rääkida. Kui sul niid aega ei ole, siis peab Issand sind juhtima, kuni sa aega leiad. Seal tulewad haigused, tuleb häda ja wilekus mitmesugusel kujul. Kui sa oled Jumala laps, siis ära unusta ialgi: Issand tahab sind üffildusse wiia, et seal sinu südame wastu rääkida. Kui sa mööduvad walimistel oma ameti lastasid, siis waata enesesse, küsi eneselt: „Eh! Issand tahab seeläbi mu wastu rääkida? Wast pean ma weel ootamaks ja tublims saama?“ Ära waata öde-wendade, nõukogu wõi koguduse peale, kui oleks nemad sinuga mänginud. Wõta kõik kui Jumala käest. Ssegi siis, kui ette tuleks, et wendade poolt on tehtud wiga. Issand teab kõik. Ära unusta ialgi, et Issand tahab sinu südame wastu rääkida. See aitab sind sinu elus kergemini kanda mõnda kurba tundi, mõnda südamewalu ja nii mõndagi pettumust. Wõikime me ära tunda enda läbitatsumise aega! Wõikime me selgesti näha, milline plaan Jumalal on meiega, enne kui see meie trostiwuse ja wastupanu läbi „meie silmade eest warjule pannakse.“ Lut. 19, 42—44. Et meie siis ei pea kuulama Õnnistegija suust seda kurba sõna: „Aga sina ei ole mitte tahtnud“. Spi tundma waike tundide saladust, mida sa mööda saadad Jumala, Jeefuse ja Pühha Waimuga. Sellest oleneb sinu igawene elu.

Õhistegevuse- ja tähtpäewad 1930. a.

Kristlik perekonna päew	15. weebruariil.
Noorfoo päew ja nädal	1.—8. märtsini.
Suur nädal	5.—12. aprillil.
Ohtori nädal	24.—31. mainil.
Raawatuse päew	9. augustil.
Ursiline päew	4. oktoobril.
Õngamisep. kooli päew	1. novembril.
Kolporiööride päew	22. novembril.
Rog. hea-tarjase nädal	29. nov. — 5. detsembrini.
Ballwe nädal	6.—13. detf.

G. P. U. Roguduste Eesti Lõidu neljanda veerandi aruanne 1929.

Rogudused ja grupid	S i f e m i a j o n i t ö ö													S'ing. p'äetva fool				
	L'istmed	Aruandjad	Kas peetaffe igakuul. misjonitundi?	Misjonit'augud	P'iblitugemised ja w'äitfied foosoletud	Koosoletutele too-duid	K'ristl. a'wit. forrad	H'algera'it'it'used	L'ehiti le'witatud	T'raffaate le'witatud	L'ellijaid f'ogutud	Raamatuid le'witatud	Kirje kirjutatud	Wastufeid saandud	L'istmed	Re'f'm. ofat'ot'it'ajaid	R'ia'el'id	S'ap'fed
Antsla . . .	18	10	ja	10	35	31	12	12	58	75	—	—	7	3	15	11	1	—
Haapsalu . . .	26	11	—	18	90	—	—	—	69	419	—	1	4	—	23	18	2	2
Hallitu . . .	12	—	—	—	U r u a n n e p u u d u b													
Jõgeva . . .	30	8	—	15	50	—	30	115	5	100	—	—	—	—	31	25	3	—
Jõhwi-Walaste	9	3	—	35	3	1	5	3	114	250	—	1	5	2	13	12	2	—
Kawastu . . .	15	4	ja	194	17	19	56	29	65	12	—	3	—	—	15	12	1	—
Kullamaa . . .	16	8	ja	42	10	8	1	16	171	31	—	4	9	7	16	22	2	—
Kurejaare . . .	68	13	—	37	83	12	20	—	69	36	4	8	7	—	56	56	6	—
Käru . . .	14	14	—	50	81	27	36	—	313	274	—	10	9	7	14	11	3	—
Kärdla . . .	10	—	—	—	U r u a n n e p u u d u b													
Narwa . . .	89	42	ja	265	256	338	126	74	320	296	6	19	54	29	89	58	11	12
Otepää . . .	20	4	—	—	13	—	3	—	74	7	—	—	3	1	20	19	2	—
Paadremaa . . .	9	5	—	7	30	3	—	—	12	45	—	3	—	—	11	11	11	—
Pärnu . . .	77	23	ja	175	226	57	247	33	617	59	6	20	62	36	85	60	7	20
Paide . . .	61	—	—	—	U r u a n n e p u u d u b													
Põltsamaa . . .	39	28	—	220	416	114	392	49	176	102	1	24	12	8	49	65	3	10
Rakvere . . .	80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	90	65	8	—
Suure-Jaani	29	20	ja	327	51	187	140	7	415	81	—	6	—	—	29	20	2	—
Suschenhof . . .	19	14	ja	20	167	3	107	8	113	17	—	5	52	40	19	17	2	—
Tallinna . . .	379	170	ja	466	594	324	1071	64	3683	1105	7	85	132	67	389	275	29	38
Tapa . . .	19	2	—	71	12	105	58	3	330	112	—	3	3	6	19	14	2	—
Tartu . . .	179	169	ja	601	734	320	802	245	1019	1189	18	132	65	27	243	157	26	13
Tartwastu . . .	18	6	ja	3	10	3	—	—	20	40	—	—	—	—	18	19	1	4
Tõrwa . . .	17	10	ja	100	10	25	25	5	228	80	—	—	—	—	17	17	2	3
Walga . . .	57	35	ja	351	194	24	110	17	105	135	10	9	108	48	60	17	7	2
Wiljandi . . .	23	6	—	89	92	—	80	74	25	—	—	5	2	1	29	30	2	6
Wõru . . .	39	12	—	—	5	8	—	—	14	34	—	—	—	—	39	19	3	—
Õl'u . . .	8	1	—	—	18	—	1	—	4	13	—	—	1	—	9	4	1	—
Ulawere . . .	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	7	1	—
	1475	615		3096	3197	1609	3322	654	8019	4067	52	338	535	282	1487	1101	149	116

Tallinnas, 10. jaan. 1930.

Ofafondade sekretär G. Ney.

G. P. U. Noorfoo ofafondade neljanda veerandi aruanne 1929.

Ofafondad	L'istmete arto	Re'f'm. foosol. ofat'ot'it'ajate arto	L'ehiti aruandjad	Hom'm. w'alwe tart'ot'it'ajad	R'isist'it'ud noorte arto	Misjonit'augud	P'iblitugemised	Koosoletutele too-dud ist'it'ud	K'ristl. abiandmise i'õõ forrad	H'algera'it'it'used	L'ehiti le'witatud	T'raffaate le'witatud	L'ellijaid f'ogutud	Raamatuid le'witatud	Kirje kirjutatud	Wastufeid saandud	Muud i'õõd
Tartu . . .	50	27	39	12	—	192	171	91	216	59	183	178	10	16	33	12	45
Tallinna . . .	60	—	56	29	—	259	199	160	602	11	1396	172	4	22	82	51	—
Rakvere . . .						U r u a n n e p u u d u b											
Pärnu . . .	32	26	14	7	—	50	133	12	69	6	274	8	5	5	36	32	1
Suschenhofi . . .	19	17	14	—	—	20	167	3	107	8	113	17	—	5	52	40	—
Wõru . . .						U r u a n n e p u u d u b											
Narwa . . .	27	21	16	9	—	166	191	92	496	41	243	92	2	16	50	32	—
Haapsalu . . .	4	—	4	3	—	1	8	—	—	—	39	—	—	—	—	—	—
Põltsamaa . . .	19	13	11	19	—	69	120	61	135	25	64	77	—	7	6	2	19
Käru-Selle . . .	8	6	7	—	—	35	79	22	35	—	184	133	—	8	9	7	—
	219	155	161	79	—	792	1068	441	1660	150	2496	677	21	79	268	176	65

Tallinnas, 10. jaan. 1930.

Ofafondade sekretär G. Ney.

Noored ja misjonitöö.

Tegevus on iga inimese isemuse vastupeegeldus. Inimese mitmekesiste annete ja omaduste seas on küll töötamine kõige enam mõeldud. See on isearanis noorte kohta määratud. Noorte keskel võib ühe juures üht ja teist juures teist hääd omadust või ka püüet millegi järele tähele panna, kuid ainult õigeks mõeldud andjaks jääb itka ainult tegevus — töö. Särgnemaalt tahaksin avaldada mõned read Põltsamaa noortest.

Põltsamaa noorsoo osakond on väike, kuid enamjagu selle liikmed on väga tegevad. Kõik oma igapäevase töö juures finni olles, töötavad nad õhtutel misjonitööalal vahet kuni kella üheni öösel, mis küll hää ei ole termiliselt küllalt, kuid siial tuleb avalikuks nende kindel tahe ja püüed. Mõned noored, kes peavad igapäev ära tegema oma osa ajalikest tööst, töötavad sageli 24 tundi ühe joonega, et sel teel aega saada misjonitööks — lauluõppimiseks, ettekandmiseks jne. Mitmed noortest, kes polegi liikmed, kuid on hääde eluviisidega ning huvitatud meie tööst, toetavad meie laulukoori oma tubli kaasabiga. Avaldame neile paljud tänud!

Elavalt võtavad osa Põltsamaa noored ja vanad ka misjonifäikudest, isegi kaugelt on nad valmis tulema, kuna neid ei takista pori ega veidi. Nii oli meil misjonifäik lauljatega n.-n. jõulupühadel Tapikule, mis on Põltsamaalt 22 kilomeetrit.

See oli võrdlemisi libe, siiski tulid ühes kõik kutsutud lauljad, kelledest pooled vanaduse pärast ei kuulunudki meie noorsoo osakonda,

kes aga laulukoori liikmetena igalpool noorsoo töös kaasa aitavad. Kõik käisid tee ära jala, kuna libeduse tõttu nii mõnigi kukkus.

Sihtkohal võtsid meid lahkesti vastu veinad Kolm ja Meier, kes olid koosoleku pidamiseks ka valmis kuulunud avara koolimaja, mille saime kasutada.

Esimene koosolek oli 24. detf., kell 7 õhtul. Väljas mõllas tuif ja torm; siiski olid tulnud mõned vanad emakesed koosolekuruumi juba tund aega varem, kuna nad ootasid kühmata koolimajas huviga tunni algust. Särgmisel päeval olid tunnid kell 11 päeval ja kell 7 õhtul. Igakord oli koos vanu ja noori ning osavõtt elav. Õhtul saime veel misjonitööd teha ühel kui teisel võimalusel. Särgmisel hommikul koju tulles oli tuul ja tuif meile vastu, siiski jõudisime kohale kella 12 ajal, kuna hakkasime tulema 1/29 hommikul.

Hää mõju jättis see misjonifäik ning elustas sellest osavõtjaid nii kehaltelt kui ka vaimlikelt.

Eh! me küll püüame ja teeme ka midagi, on siiski see töö siin alles madalal arenemisastmel ning jätab palju soovida. Seepärast peakime enestele kõigest siidamesse võtma, et igaüks oma osa usutavalt teeb ja tööst võimalust mööda osa võtab.

Õiksimine pühendada oma noored jõud rõõmusõnni levitamisele!

Ja aitaks Jumal, et küllvatud sõna vilja kannaks.

A. Sakraf.

Kolm misjonifäiku autol.

Et Jeesuse ütetus: „Sedasama kuningriigi armuõpetust peab kuulutatama kõiges maailmas, tunnustuseks kõige rahvale, ja siis tuleb ots,“ — ka meie omal kodumaal tõdeneda võiks, selleks võttis Tallinna koguduse noorsoo osakond mõeldud suvel misjonifäike ette, — ja eriti neisse paikadesse, kuhu raudteel ligi ei pääse. Neise tehti meoautol, mis enda omaduse tõttu rohket poolehoidu ja huvi noorte misjonäride seas äratas nii, et kaasajõitjaid ühelgi reifil puudu ei tulnud.

Esimene reis oli 1. sept. Kaberneeme, Tallinnast 35 kilom. otse mere randa. Suvi oli esimese sõidu vastu niimõrd suur, et auto, mil-line oma kandejõule vastavalt 20—22 isikut pääle võtta võis, oma „pardale“ üle 30 inimese ühes kaasa võetud lastega ja juhtidega mahutas, kuna paljud veel maha jääma pidid.

Sihtkohast 5—6 kilom. veel kaugel olles, peame peateelt kõrvale käänates lihvase metsa-tee tõttu jala edasi minema. Wend Schulz, kes kui käesoleva koosoleku korraldaja, teotfale vastu tulnud oli, viis oma hobusega raske-omad pakid edasi ja nii jõuame hilinedes üle tunniaja ettenähtud kohale. Rahvas ootab koolimajas... Kiirusega eelkorraldusi tehes, on varsti koosolijate tähelepanu noorte ilufatele lauludele ja Jumala auhitule tõekulutusle juhitud... Suviga ja liigutud siidametega jälgitakse kõike ja palutakse veelgi kogaši tulla. Reegil lahke rannamees palub meid, eh! küll aeg juba hiline on — kell on 7 — oma uude talumaja ja hostitab meid värste kala-leivaga... Lull meele Jeesuse toitmine pärast jutlust kõrvale... Seni on aga juba videtvil kätte jõudnud, kuid meil veel mitu kilomeetrit jala minna, ko-

hani, kus auto ootab. Kuid siiski saime õnnelikult kohale ja mõni minut enne kella kümnet hakkavad auto rattad veerema. Jõuame linna kesklinna, kuid et reisivat osavõtjad kõik Tallinna elanikud olid, siis loodab igaküls raskuse ta oomanajale pääseda. Reisiväsimusest hoolimata oli kõigil häa meeleolu ja autolt lahkudes kuulidus mitmeigi, huultelt küsimus: „Mikilal järgmise reisu teeme?“ See järgneski õige pea, nimelt 22. sept. Rabalasse ja Lühallasse. See-ford on meil parem auto ja ka „kaine“ juht, nii et jõudime Rabalasse ilma äpardusteta.

Rabala rahvale Jumala sõna kuulutades ja mõnd koorilaulu lauldes, said meie piüüded rikkalikult osavõtuga tasutud. Ennistagu Jumal kuulutatud sõna kõikide hinges.

Kuid siin pole aega kauaks piüüda, Lühallas oodatakse.

Kell 4 algame reisu osalt autol, osalt jala metsateed Lühallasse — 7 kilom. eemal Rabalast.

Jõudes Lühala õhtul kell 6, on rahvas endises mõisa-kaalis ootamas. Njaviitumata algame koosolekuga pääle. Ka siingi näib huvi olema, kahju ainult, et juobnud noormehed ennast küllalt korralikult ilmal ei pidanud, — waenlane, oli neid oma meelevalda wõitnud... Suwitaw on aga see, kui ükstei muu asi mõistuse ta inimest wõitma ei sumi, siis wõib seda taewalik ja jumalik laul teha... Koosolek lõppes, seeme sai külitatud, — meie asume jälle sõidukisse ja kell 1/2 10 oleme Tallinnas....

Kolmas reis, 6. okt. Mardu — 18 km. Tallinnast, kaastõitlejate tallu.

Auto hilineb 1 1/2 tunni wõrra... ja seejama esimene auto, millega esimesel reijul mitu äpardust oli. Aga juhiks on meil seeford kaastõitleja Mattisow. Noored on sellesse rohkem usaldunud. Seeford on sõitjaid 23 isikut ja 3 poissi. Jõudes jälletuntud Kasnamäe alla, puristab auto... kuid peab hinge ja tirib ülesse.

Kaks koosolekut olid rahuldawalt külastatud. Nii mõnegi silmis läikis pisar, kuuldes laulu ja Jumala sõna. Me loodame siinjel tööle ka tagajärgi olemat ja peagi mõne hinge Issandale wõitma. Lahked õed-wennad Gaabid olid meie eest üllhästi hoolitsewad, mille eest neile siin weel kord oma südamekõngu tänu awaldame.

Tagasiõit arenes kenasti. Õhtul 1/2 7 olime Tallinnas, Kiriku ees, kus peagi misjonitund pidi algama. Aetume kõhe kirikusse ja siingi kõlab jälle noorte laul: „Sälle oleme siin koos“...

Noored on sarnastest reisivõidest väga huwitatud; see toob nende ridadesse elu ja wärskust. Tallinna koguduse noored on möödunud juwe festel mitmeid külastusi teostanud, kogudes seega enestele häid mälestusi juwest. Jumala sõna tootab samuti: „Kes teifi kastab, saab ise kastetud,“ ja ka teiste wõitumise wõli on kindel. Jumala sõna ei tule küllalt tagasi, — seda näeme juba osalt siin ja lõpuks kord Jumala riigis.

Ed. Mägi.

Raide-Lelle M. W. noorte retk Wisjumeresse.

Raide oma rabaderikka ümbrusega elab üldiselt kaunis wõikset elu; enamajao inimeste huwi keerleb enamasti igapäewase leiwra hankimise ümber, kuigi piüha kiri ütleb, et „inimene ei ela mitte ükspäinis leiwast.“ Kuid kõikide juures pole asjaolu siiski nõnda. On ka neid, kellel on nälg ja janu millegi parema järele, kui ainult maiksed asjad on, ja mitmelpool awaldub igatus elu sõnade kuulmise järele. Praegune elu ja asjakohased sündmused põhjustawad nii mitutki piibli warrimisele. Selles wõisime jälle kord weenduda enda misjonireisul Wisjumeresse. Raide adventpere kolis hiljuti uude palmelasse, misjuguusest röömpuudust oli kutsutud osa wõtma ka Käru ja Lelle liikmed. Röömpuudu lõppedes tehti siis ühine wäljasõit autol Wisjumeresse, kaasa sõitjaid üle kaheksa inimese. Koosoleku katwatesime pidada koolimajas, kuid nähes kokkutulnud rahwa hulka, et need kaugelsti majja

ei mahu, pidasime koosoleku wabas looduses. Wend Mägi kõneles Kristuse tulekust ja sellekohastest ajamärkidest, mis rahwast väga huwitas ja mõndagi küsimust kuulajastonnas põhjustas. Ka noorte ettekanded ja koorilaulud mõjusid elustawalt. Kuigi üldiselt öeldakse huwi rahwa seas usu wastu wähenewat, wõib siiski igal pool ükspäinis töe järele igatsejaid leida, nagu ka siingi awalikuks sai. See õhtuagu meid kõiki elawamale tegevusele, teades, et aeg tegutsemiseks liirife.

Ei saa nimetamata jätta lahket osavõttu, mis meile kõikjal, osaks sai, isäranis aga weel usuõe juures, kelle laualt wõisime teha kinnitada. Täjugu Jumal temale seda kord mitmetõrdselt.

Kuid samuti röömsad olid ka külastajad ise; see meeleolu wäljendas selgesti tagastreisul. Ennistats Jumal küllwatud sõna, et see kord rikkalikult wilja kannaks.

Paide-Lelle koguduse liikmed misjonireisil.

Õtustamise tund.

Paljud meie noored võitlevad patu wäe vastu ja loomivad peajeda hufatusest, kuhu jaatan neid kistuda püüab. Õnnetu seisukoht on see, kui huwi usu vastu ära kaob ja selle asemel maailma ja kõrwalise tähtsusega asjade armastus hinge täidab. Palwe, Jumala sõna uurimine, koosolekuteist osawõtt ja misjonitöö on siis oma wäärtuse ja tähtsuse kaotanud. Ükskõiksus wõi rahutus täidawad hinge. Õnnelikus Jumala lapsiks ei wõi niisugust inimest enam mitte pidada. Sga sammuga läheneb ta kuristikule, olgu siis kui talle weel õigel ajal peastmist toom abi tuleb.

Niisuguses hädaohtlikus seisukorras olevate noorte hingeelu on sagedasti looriga ümbritsetud kuni selle filmapilguni, kus nad võitlejate ridadest awalikult lahkuwad. Kuigi nad wahel oma rahutusest ja jaatana awatlemistest kellegile kõnelewad, siis tehakse seda suurelt jaolt isikutele, kes isegi sarnases seisukorras on, ehk üldse abi anda ei oska.

Magu haawatud lahinguwäljal, keda walu ja janu piinab, peawad nad tähele panemata jurmale lähenema; nende sifemine hädakisa ei kosta kellegi kõrwu, ehk nad on uimastatud seisukorras, milles nad ei oska ega taha enam häälitseada... Kui tähtis, et meie noorte sifemistele wõitlustele enam tähelepanu kingiksime ja nende probleeme lahendada aitaksime!

Allpool tahaksin tulla ühe noore õe effi-

sammude kirjelduse ja hädahüüde abi järele ja ka wastuse selle peale, mis antud ühe Jumala julase poolt. See lugu, mis edasi antud M. Erwoodi poolt, ma usun, on õpetuseks ka teistele noortele, kes sarnaste wõitlustega peawad tegemist tegema. Selle kirja siju ja wastus on järgmine:

Kiipalju kui wõin, püüan kirjeldada, milles minu raskus näib seiswat. Ma pole õnnelik. Ma olen õnnetu, ja ometi lähen sama teed edasi. Miks teen ma seda?

Maista tagasi olime kolmekesi (seitsmenda päewa adventistid kõik), kes hakkasime seltsis ringi jooksuma. Ei möödunud palju aega, kui hakkasime külastama kirjusi, karnewaale, teatreid jne. Siis ühel laupäewa õhtul läksime awalikule tantsupoole. Meie läksime seda pealt waatama, kuid warsti läksime pealtwaatamisest tegudele üle. Reegi meie inimestest ei teadnud seda. Suwe jookkul oli mul palju läbikatsumisi.

Sel talwel jatkasime edasi. Elu ei näinud rahuldaw olewat. Nii hakkasin jälle nowelle (jutte) lugema. Siis hakkasin ühe noormehega wäljas käima. Ma ei näinud seda nii paha asja olewat, aga see oli petlik ja reeglite vastu. Terwe aeg tundsin ennast filmakirjateentri olewat.

Läksin telgi-koosolekule, kuid külastasin mäheseid koosolekuid; selleafemel jooksin rumalustega ringi. Ma ei jaanud midagi oma süü pärast koosolekuteist.

Elu näib mitte reaalsena. Mul näib võimata olevat veel mingijugust otjust teha, ja kõige pahem on, et jee kõik ei näi mind enam palju puudutavat. Üksford noorte koosolekul weendusin end oma walettees, ja nägin, et ilma kindla ja peatse muudatuseta minu kurgis lähen ma hukka.

Ma usun, et Piüha Waim mind maha jätab, kuid tunnen nagu magaksin, ega saa aru omaist seisukorrrast. Kord tahtsin kõnelda telgi-koosolekul, aga jee lõppes enne, kui jeda teha sain; joow tunnistust anda, muutus nõrgemaks minu jees, kuni waitides jaalt lahtujin. Nii kui „Megade Soowid“ (raamat) ütleb: „Singes on õõ“.

Nii palju on pattu minu elus, et näib olevat võimata jellest üle saada. Ma tean, et iga minu südamet ruum peab saama awatud, puhastatud ja Piüha Waimu alla heidetud, wõi muidu olen kadunud.

Elan nagu ebarealses maailmas ja joidan lihtjalt elust läbi. Kord waremalt näis Jeejus mulle palju tõelisemana kui nüüd. Minu palwed ei näi minu peast kõrgemale tõuswat ja ma lobisen ainult paljaid sõnu. Kui waatan teisa ja näen neid edusamme tegewat, siis küsin eneselt: Miks ei saa mina? Siis saan pahajaks juhtide peale, kes minu arwates teewad niisama wigu, kui teisedki, kellel pole niisugust wastutawat kohta.

Ma mõtlen, et kui jeda kirja loed, siis otjustad ka, et olen lootusetu kadunud!“

W a s t u s.

Sinu kurb, peastmata, õnnetu seisuford mõjub minu südamet peale, ja ma joowiksin, et wõiksin midagi sinu awitamiseks teha. Luba mind wabalt öelda, milles minu arwates asi seisab. Sa pead ules tõusma, et otjust teha. „Kui kaua lonkate te kahes mõttes? Kui Jehoowa on Sumal, käige tema järel.“ Sa oled jattunud üleastumiste teedele. Sa armastad tegewust ja asju, mis jellega kaajas käiwad.

Sa täidad liha ja meele joowe. Selle elu lõbudel on nõidum, uimastaw mõju sinu peale. Kurat weab sind pikkamisi kuid kindlalt patu tumedasse ja jogajesse wette. Sa näed jeda, teatud mõõdul, kahjatjed jeda, kuid siiski armastad mõnu, mis jellest saad; ja pole täiesti tahtlik ennast jäädawalt patust lahti lõikama. Sa tahaksid taewasse peastatud saada, aga pole täiesti tahtlik patust peastatud saada nüüd.

Piüha Waim kutsjub sind, aga ta ei saa jeda alati tegema. Ta pole sind mitte maha jätnud, kuid ta teeb jeda wähehaawal, kui teda kuulda ei wõta.

„Täna, kui tema häält kuulete, ärge tehke oma südant lõwaks.“ Kuula ja pane tähele, enne kui igawesti hilja on. Kas see sulle meeldiwana tundub wõi mitte, purusta sind sidumad ahelad ja kindlusta enesele Sumalas wabadus. Tema jüda jookseb werd sinu pärast. Ta tahab sulle tagasi anda oma õnnistuse rõõmustuse; ta ei wõi aga jeda teha enne, kui oled oma tahte tema poolele ajetanud. Ta annab kõik minewiku andeks. Ta kingib tagasi sinu õnnelikkuse ja annab sulle ojaks õiguse piüha waimustuse. Ta tahab sind täita tulise agarusega, et wõiksid teiste õnnistuseks elada. Ta tahab jeda kõik teha, kui sa teda lubad.

Minuke arakstegew asjaolu sinu juhusel on sinu tahtmatus alistamiseks. Siiski ma usun, et sa tahad. Kas tahad sa? Tee jeda kohe! Ära tee jeda hirmu pärast. Tee jeda Kristuse armastuse pärast, kes juri sinu eest. Tee jeda Sumala, meie Jsa pärast, kes sind armastab. Aga tee jeda!“

Nii jelle kirja ja wastuse jifu. Kas ei leia nad meie hingedes kajastust ning ei sunni meid meie patu ja tuimuse teedelt lahkuma, et armastawa Õnnistegija juure rutata? Me ei tohi patuga mängida, weel wähem jelle jisse jääda. Täielik oma teede äraandmine Jsjandale ja ujus ta armu wastuwõtmine, kindlustab igale wõitlejale hingele täieliku wõidu ja rahu. G. M.

Olge lehe kaastöölised!

Käesolew leht on meie oma sõnumite jaoks. Selles me püüame tõde kõige otsemate sõnadega arusaadawaks teha, mis Sumal ettenägemise waimu läbi inimestele teada annab. Sellest osawõtjate ringkond on arwult wäike ja jeegei wäikeste ringidena ülemaalijelt lewinenud. Kuid jeda suurem ja tähtsam on jellepärast niisuguse lehe ulesanne. Meil on tarwis luua kooskõla tegewuses, peame üksteist tundma ja arusaama, et üksteisele abiiks olla nõu ja jõuga, küsides ja wastates.

Piüaktime jelle osa teha puht ajalehe jriilis, lihidalt, tabawalt ja huvitawalt, et iga nummer wõiks tuua ilusa ulewaaete meie kodumaa, kui ka wäljamaa õde-wendade elust. Selles pange iga filmapilku tähele, mida wõiksite hästi ära kasutada. Jgaüks juudab jeda ja peaks ka tegema. Ärge jätke jeda tegemata, kui teie ei osta ka jeda kõige õigemal wormis ja keeles kofkuseada. Wead parandame ära.

See mõte kohustagu meid kõiki!

Üffit nr. 5 fenti.

Wäljaandja: „G. P. Udw. Eesti Siit“. Tellimised kui ka rahasaadetused saata Amanda Nufal'e Merepuiestee 14-a. Tallinnas. Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub, Merepuiestee 14-a. Tallinnas.

Tallinna Eesti Kirjastus-Ühijuse trükituba, Pilt tän. 2